

תת"ע 5900/02/19 - יוסף יוסף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 5900-02-19 מדינת ישראל נ' יוסף יוסף

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים	יוסף יוסף
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש זאת לאחר שזומן המבקש למשפטו באמצעות דואר רשום ואישור המסירה חזר עם ציון דבר דואר ש"לא נדרש".

ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018) נקבע על ידי בית המשפט העליון רק לאחרונה:

"לאור חזקת המסירה המעוגנת בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, עומדת משוכה גבוהה למדי בפני הטוען לקיום עילה זו. מהפסיקה נלמדים הכללים הבאים: כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובת של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות, גם אם עבר למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים; מסירת הזימון לאדם בוגר בכתובת הרשומה של המבקש מהווה מסירה כדין; טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי ואין להעלותן בעלמא; ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, הגם שבמקרים מתאימים ניתן לטעון לקיומו של חשש לעיוות דין; טענות בדבר חוסר האפשרות לקבל את דבר הדואר, בשל שהייה בחו"ל, שהייה ממושכת במקום אחר בארץ, אשפוז בבית חולים וכיו"ב, יש לתמוך במסמכים; אשר לעילת הביטול של פסק דין שניתן בהיעדר מחמת עיוות דין, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה זו ולתמוך אותם במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין שנגרם למבקש, ישקול בימ"ש אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים כדי לבחון את תקפות הטענה או להחליט, גם מבלי לקיים דיון, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

בפרשה זו לא עמד המבקש במבחנים שנקבעו בפסיקה לצורך ביטול פסק הדין שניתן בהעדרו.

הטענה לפיה נעדר אישור המסירה תאריך מסירה של הדואר נדחת על ידי, שכן לפי המסמך שסרקה המדינה ביצע דואר ישראל מסירת הודעה ביום 26/08/18 בשעה 11:15 בסניף דואר דבוריה

וזאת באמצעות דואר רשום שמספרו RA006948141H4. דבר דואר זה אשר כלל זימון למשפט בבית משפט זה לא נדרש ע"י המבקש ולכן חלה לגביו מסירה כדין.

לא מצאתי בנימוקי הבקשה כל נימוק מהותי המראה כי בהכרח נגרם למבקש עיוות דין מעצם הרשעתו או רף ענישתו.

בנסיבות אלה, אני מחליט לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, א' טבת תש"פ, 29 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.